

Musikken

Ole-Johan Dahl viste tidlig talenter både i matematikk og musikk. Han var imidlertid klar på at han ikke ville satse på musikken som karrierevei. Han mente det ville redusere den personlige betydningen musikken hadde for ham.

Han var en dyktig pianist og hadde en egen evne til å spille kompliserte stykker rett fra note-bladene uten øving.

Nesten hver dag spilte han og som oppkjøring til ukeskurs i kammermusikk som han og Tove Dahl i mange år deltok i, spilte han Beethoven-sonater – en ny hver dag. Andre kursdeltakere var meget imponert over hans pianospill: han gikk bare under navnet "fantomet".

Han gjorde ikke musikken til en del av sin egen forskning. Det betød likevel ikke at studenter og forskere gikk glipp av hans evner. Tove Dahl forteller:

Hvis han greidde å snuse opp noen studenter som spilte et instrument, så tok han dem med hjem, og organiserte samspill med dem. Vi hadde også ofte besøk av en finsk professor som pendlet mellom Finland og Blindern. Han spilte klarinett i alle fasonger, og vi hadde mye glede av samspill med ham. [...] Donald (Knuth) fortalte at han var så takknemlig fordi Ole-Johan hadde inspirert ham og gitt ham tilbake gleden ved å spille.

Ole-Johan arrangerte ofte huskonserter ved IFI der han spilte med familie, studenter og kolleger.

